

DECIZIE

24 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Nina Traciuc

Judecătorii

Marina Anton și Iurie Cotruță

grefier

Alina Stratan

examinând în ședință publică apelul declarat de S.R.L. „Euro Motor Trans”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea parțială a deciziei nr. 2276/5 din 07.08.2012, împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 08.11.2012 S.R.L. „Euro Motor Trans” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de modificare a pretențiilor:

- suspendarea executării deciziei nr. 2276/5 din 07.08.2012;
- anularea parțială deciziei nr. 2276/5 din 07.08.2012, și anume a pct. IV.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 14.04.2012 a recepționat, prin intermediul poștei, scrisoarea de la IFS mun. Chișinău potrivit căreia a fost informată că în legătură cu inițierea controlului fiscal la întreprindere au fost solicitate documentele contabile pentru data de 11.04.2012 ora 14:00. Citația în cauză a fost redactată la data de 04.04.2012, însă remisă abia la 13.04.2012, respectiv este evident faptul încălcării procedurii de citare la efectuarea controlului de către inspectorii fiscali ai DGCF IFS mun. Chișinău responsabili pentru efectuarea controlului fiscal Paraschiv Vera și Rusu Rita. În rezultat contabilul întreprinderii nu a avut posibilitatea de a prezenta documentele solicitate pentru data de 11.04.2012 ora 14:00, termenul expus în citație.

Menționează reclamanta că la 27.06.2012, în urma efectuării controlului fiscal, a recepționat prin poștă actul de control nr. 5-657010 din 08.04.2012.

Susține reclamanta că la 06.07.2012 a depus dezacord la actul de control nr. 5-657010 din 08.04.2012, iar la 07.08.2012 a fost emisă decizia de sancționare a întreprinderii nr. 2276/5 din 07.08.2012.

Ulterior, reclamanta a depus cerere prealabilă privind anularea deciziei, iar la 10.10.2012 prin intermediul poștei a recepționat decizia nr. 241 din 04.10.2012, conform căreia au fost respinse argumentele expuse în cererea prealabilă și menținută decizia de sancționare a întreprinderii nr. 2276/5 din 07.08.2012.

Indică reclamanta că nu este de acord cu afirmația inspectorilor fiscali care au perfectat actul de control, și anume cu pct. III al deciziei de sancționare, precum că întreprinderea a calculat incorect uzura mijloacelor fixe în sumă de 522411 lei în urma nefolosirii acestora în scop de antreprenariat.

Comunică reclamanta că a fost înregistrată la 14.08.2009, în rezultatul reorganizării întreprinderilor S.A. „Imex-Floare” și S.R.L. „Imex Floare-Plus”, respectiv de la S.A. „Imex-Floare-Plus” au fost trecute la bilanțul reclamantei mijloace fixe enumerate în actul de control și anume, încăperile cu litera A și litera I, cu uzura acumulată în sumă de 235808 lei. Pe parcursul lunilor septembrie - decembrie 2009 încăperea cu litera A s-a dat în locațiune. Iar de la S.A. „Imex-Floare” au fost primite mijloacele fixe cu uzura acumulată în sumă de 219817 lei. În încăperea cu litera I au fost păstrate producția, materia primă, semifabricatele, țesătură, tehnică pentru producerea încălțăminte. Pe perioada anului 2009 a fost calculată uzura mijloacelor fixe în sumă de 97862 lei. Astfel, încăperile cu litera A și I au fost folosite de către agentul economic pentru depozitarea anumitor mărfuri și utilaje cu ulterioara lor realizare, ceea ce constituie în esență desfășurarea unei activități de întreprinzător cu folosirea încăperilor în cauză în scopuri de antreprenariat.

Reieșind din prevederile art. 5 pct. 16 Codul fiscal, reclamanta menționează că afirmațiile inspectorilor fiscali sânt nefondate și neconcludente, iar conform art. 26 alin. (1)-(2) același cod, precum și pct. 9 din Regulamentul privind evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 289 din 14.03.2007 calculul uzurii mijloacelor fixe aflate la bilanțul întreprinderii este corect.

Mai indică reclamanta că nu este de acord cu constatările expuse în actul de control și în pct. IV privind excluderea de la cheltuieli a costului combustibilului procurat pe teritoriul Transnistriei, fiind invocat motivul nedisponerii documentelor de proveniență. În acest sens.

Comunică reclamanta că întreprinderea noastră are drept gen de activitate principal transportul internațional de mărfuri. Astfel, pe perioada anului 2011 s-a procurat combustibil atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și altor țări cum ar fi Bielorusia, Turcia, Ucraina, Rusia, Kazahstan etc. Combustibilul procurat pe teritoriul regiunii transnistrene constituie 32 tone (8,12 %) din totalul (394 tone) combustibilului procurat de întreprindere. Excluderea de la cheltuieli a combustibilului procurat din regiunea transnistreană a fost motivată de către inspectorii fiscali printr-o singură mențiune, și anume, nejustificarea documentară a provenienței combustibilului în sumă 401257 lei. Inspectorii fiscali în acest caz i-au cerut prezentarea facturilor fiscale pe care știu cu certitudine că autoritățile transnistrene nu le dețin și nu le eliberează.

Totodată, menționează reclamanta că la procurarea combustibilului din alte țări se solicită prezentarea bonurilor de plată de la benzinării pentru a fi deduse cheltuielile ulterioare procurării combustibilului. Astfel, a fost în neputință și neînțelegere cum să procedeze în cazul în care traversăm această regiune pentru îndeplinirea condițiilor contractuale necesare activității de antreprenoriat.

Mai mult decât atât, indică reclamanta că potrivit procentajului descris mai sus, societatea doar în cazuri excepționale procură combustibil pe acest teritoriu, care aparține Republicii Moldova. Respectiv aceasta a prezentat toate documentele fiscale de care dispune și anume cecurile, foile de parcurs, contractele de transport internațional, CMR-urile. Astfel, considerăm că aceste documente certifică procurarea combustibilului și efectuarea cheltuielilor în acest sens de către întreprindere.

Invocă reclamanta că nu este de acord cu constatările inspectorilor fiscali din pct.IV privind diminuarea venitului impozabil pentru perioada anului 2011 cu 680546 lei. În acest sens, comunică că contabilul întreprinderii, până la prezentarea organului fiscal la control, în urma analizei documentelor contabile a identificat greșeli comise în perfectarea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2011, care au dus la micșorarea venitului impozabil cu suma de 252717 lei. Astfel, de către contabil au fost întocmite documente ce atestă greșelile comise și au fost perfectate documentele pentru prezentarea corectărilor în declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2011, iar calculul efectuat a fost prezentat inspectorilor fiscali de către contabilul întreprinderii până la începerea controlului fiscal.

Referitor la apariția diferenței calculului venitului impozabil, precum și cum a fost calculat venitul impozabil de către inspectorii fiscali, reclamanta este până în prezent în neînțelegere. Astfel, inspectorii fiscali pentru îndeplinirea anexei nr.4 la actul de control s-au folosit doar de tabela și calculele întocmite de contabilul întreprinderii, fără a solicita în acest sens nici un document confirmativ din contabilitatea întreprinderii.

În acest sens, menționează reclamanta că dispune de toate documentele contabile care atestă suma venitului impozabil neinclus în declarație în mărime de 252717 lei. Din aceste considerente nu este de acord cu afirmațiile inspectorilor privind diminuarea venitului impozabil pentru perioada anului 2011, deoarece întreprinderea s-a autosesizat și intenționează să depună corectările la declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2011 de sine stătător.

Invocă reclamanta că în conformitate cu legislația fiscală, termenul de depunere a corectărilor la declarație cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2011 expiră la 31.12.2012, iar pentru depunerea corectărilor în termenul stabilit legislația fiscală nu prevede careva sancțiuni față de persoanele juridice care au depus aceste corectări. De asemenea, nici Codul contravențional nu prevede sancțiuni administrative în aceste cazuri față de persoanele responsabile ale întreprinderii.

Consideră reclamanta că reieșind din prevederile art.art.11, 129 pct.12, 231, 234 alin.(1), 260 alin.(5) Cod fiscal, în acțiunile întreprinse de aceasta nu s-a constatat intenția frauduloasă de a micșora venitul impozabil declarat, iar neincluderea sumei cuantumului venitului impozabil în declarația privind impozitul pe venit pentru anul 2011 a fost comisă din neatenție de către contabilul-șef al societății. Respectiv, întreprinderea a declarat corect suma ajustării cheltuielilor conform prevederilor legislației fiscale, circumstanțe ce denotă faptul reflectării corecte a datelor financiar-contabile și exclud incontestabil intenția de a micșora venitul impozabil.

Totodată, menționează reclamanta că venitul nedeclarat se impozitează la cota „zero”, adică bugetului de stat nu i-au fost aduse careva prejudicii, iar aplicarea unei amenzi este inoportună și constituie o suprasarcină pentru agentul economic și în mod evident îi lezează grav drepturile și interesele sale legitime.

Menționează reclamanta că nu este de acord nici cu pct.10 al actului de control, precum și cu aplicarea în cazul dat a amenzii în mărime de 5400 lei conform pct.VI al deciziei, privind neeliberarea în termenii stabiliți a facturilor fiscale,

Reieșind din faptul că conform contractului de locațiune nr.1 din 01.09.2009 a încăperilor încheiat cu S.R.L. „Termo Trans Grup”, și anume, a pct.3.2 din acest contract, termenul de achitare a locațiunii survine la expirarea a 3 luni consecutive de la data dării în locațiune și se extinde astfel mai departe. Reieșind din cele expuse obligația de achitare a locatorului survine după trei luni consecutive cu achitarea plății pe toată perioada. Astfel, reclamanta consideră că a eliberat corect facturile fiscale conform contractului încheiat între părți, legislației fiscale, neprejudiciind nicidecum bugetul de stat.

Invocă reclamanta că în conformitate art.21 al Legii contenciosului administrativ este necesară și oportună suspendarea executării parțiale a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012, întrucât există posibilitatea survenirii unei pagube iminente, și anume, prin periclitarea activității întreprinderii.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată fost respinsă.

La 28.10.2015 S.R.L. „Euro Motor Trans” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri potrivit căreia să fie admisă acțiunea.

În motivarea apelului declarat apelanta a indicat că hotărârea primei instanțe este pasibilă de casare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține apelanta că reieșind din prevederile art.121 CPC, instanța de fond urma să rețină spre examinare și cercetare raportul de expertiză nr.1387 din 06.08.2014.

Reprezentantul apelantei S.R.L. „Euro Motor Trans”, avocatul Axenti Aurica, în ședința de judecată a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău, Pîrlea Viorel, în ședința de judecată nu a recunoscut cererea de apel și a solicitat respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală și fondată.

Audiind reprezentanții părților studiind materialele pricinii Colegiul Civil consideră apelul declarat ca fiind nefundat și nasibil de a fi respins

...din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Articolul art.118 alin.(1) CPC statuează că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar art.24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ stipulează că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Potrivit dispozițiilor art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul a constatat că la 08.11.2012 S.R.L. „Euro Motor Trans” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de modificare a pretențiilor (f.d.133):

- suspendarea executării deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012;
- anularea parțială deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012, și anume a pct.IV.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată fost respinsă.

Conform prevederilor art.16 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În conformitate cu art.25 alin.(1) lit.a) al legii enunțate, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Potrivit dispozițiilor art.24 alin.(3) al legii nominalizate, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În temeiul art.1 alin.(2) al legii citate, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art.2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Colegiul a stabilit că prin actul de control nr.5-657010 prelungit pe formularele nr.5-657011-657012 din 08.06.2012 pentru perioada 14.08.2009-31.03.2012 s-a stabilit încălcarea de către apelantă a prevederilor art.12¹, 18 lit.a), 24 alin.(1), (10), 26 alin.(1)-(2), 97 alin.(4), 101 alin.(1), 102 alin.(1), 108 alin.(4), 114 alin.(1), 115 alin.(1), 117 alin.(1) al Codului fiscal, prin faptul că:

- pentru perioada de gestiune 2009 de către contribuabil au fost majorate pierderile fiscale cu 522411 lei, care constituie 83259 lei;
- pentru perioada de gestiune 2010 pierderile fiscale au fost majorate neîntemeiat de către contribuabil cu 37185 lei, care constituie 214130 lei;

- pentru perioada de gestiune 2011 de către contribuabil au fost micșorat venitul impozabil cu 1070630 lei, care constituie 1459646 lei (f.d.9-23).

La 06.07.2012 apelanta a înaintat către intimat dezacordul în parte cu actul de control nr.5-657010 (f.d.54).

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.2276/5 din 07.08.2012 s-a decis:

- micșorarea pierderilor fiscale pentru anul 2009 cu 522411 lei, care constituie 83259 lei;
- pentru anul 2010 cu 37185 lei care constituie 214130 lei (pct.III);
- majorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2011 cu 1070630 lei (pct.IV);
- aplicarea pentru încălcarea legislației fiscale și încasarea din buget la contul 12307010150, cap.123 paragraful 07, beneficiar Ministerul Finanțelor suma de 160595 lei,
- amendă în mărime de 15%, pentru diminuarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2011 (1070630 lei x 15%),
- conform prevederilor art.260 alin.(5) Cod fiscal; și suma de 5400 lei, amendă conform prevederilor art.260 alin.(4) Cod fiscal (în redacția legii la data comiterii încălcării) pentru fiecare factură fiscală neprezentată în termen (3 cazuri x 1800 lei).

La 13.09.2012 apelanta a înaintat către intimat dezacordul în parte a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012 (f.d.30).

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.241 din 04.10.2012 s-a respins contestația înaintată de contribuabilul S.R.L. „Euro Motor Trans” (f.d.31).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 28 noiembrie 2013 s-a dispus efectuarea expertizei contabile încredințată Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, expertului Gurin Vasile.

Potrivit Raportului de expertiză nr.1387 din 06.08.2014 valoarea venitului impozabil pentru perioada anului 2011 este de 1042990 lei (1459646-107063=389016+653974) (f.d.105).

La 06.04.2015 S.R.L. „Euro Motor Trans” a depus o cerere privind modificarea parțială a cererii de chemare în judecată, invocând că nu este de acord cu pct.IV din partea dispozitivă a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012 ca urmare a emiterii raportului de expertiză, conform căruia s-a constatat că valoarea venitului impozabil pentru perioada anului 2011 este de 1042990 lei. Totodată solicitând admiterea parțială a cererii de chemare în judecată și anularea parțială a deciziei nominalizate, și anume pct.IV.

Potrivit dispozițiilor art.216 alin.(1) Cod fiscal, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală.

Alineatul (5) aceluiași articol statuează că la finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal, iar în cazul depistării încălcărilor fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislației fiscale. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea fiscală se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale, decizia respectivă se emite de organul fiscal, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2).

Din actul de control fiscal nr.5-657010 din 08.06.2012 rezultă că în urma controlului fiscal efectuat în perioada din data de 28.05.2012 până la 08.06.2012 s-a stabilit încălcarea prevederilor art.18 lit.a) din Titlul II „Impozitul pe venit” al Codului fiscal, potrivit căruia în venitul brut se includ venitul provenit din activitatea de întreprinzător, din activitatea profesională sau din alte activități similare, prin faptul că în timpul controlului s-a constatat contribuabilul nu a inclus în venitul brut venitul provenit din activitatea de întreprinzător în perioada fiscală A/2011 în sumă totală de 8112543 lei, fiind reflectate în ianuarie 2012 în sumă de 467970 lei și în mai 2012 în sumă de 7673613 lei, conform actelor de prestare a serviciilor de transport de mărfuri internațional, totodată și cheltuielile aferente serviciilor prestate în sumă de 7455660 lei, nu au fost reflectate în perioada fiscală 2011, fiind reflectate în luna ianuarie 2012 suma de 438397 lei și în luna mai 2012 în sumă de 7017263 lei. Iar în încălcarea prevederilor art.24 alin.(10) Codul fiscal, contribuabilul a atribuit la deduceri în scopuri fiscale în anul 2011 cheltuieli fără justificare documentară, în sumă de 401257 lei (combustibil).

Conform prevederilor art.216 alin.(8) Cod fiscal, contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de până la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexând documentele de rigoare.

În temeiul art.246 alin.(1) lit.b) Cod fiscal, cazul de încălcare fiscală se examinează în termen de 15 zile din data expirării termenului de prezentare a dezacordului - dacă nu a fost prezentat sau dacă a fost prezentat cu întârziere, iar alin.(2) al aceiași norme stipulează expres că în cazul prezentării unor argumente întemeiate, termenul menționat la alin.(1) poate fi prelungit cu 30 de zile prin decizia organului abilitat să examineze cazurile de încălcare fiscală, inclusiv în baza demersului argumentat, prezentat de persoana trasă la răspundere pentru încălcare fiscală, conform art.243 alin.(2). În aceste cazuri, persoanei trase la răspundere pentru încălcare fiscală i se comunică din timp, conform art.243 alin.(1), data examinării cazului.

Reieșind din prevederile art.130, 158 CPC, Colegiul apreciază raportul expertiză nr.1387 din 06.08.2014 în coroborare cu alte probe, reținând că prin raportul dat se confirmă existența abaterilor stabilite în actul de control nr.5-657010 prelungit pe formularul nr.5-657011 din 08.06.2012.

Mai mult ca atât, instanța i-a în considerație și faptul că la efectuarea expertizei au fost prezentate și materiale suplimentar, la solicitarea CNEJ, care au fost examinate și apreciate, suma venitului neindicat (diminuat) în darea de seamă, pe perioada de activitate 2011, din informația prezentată suplimentar de IFS, anexa nr.1 și nr.2 este mai mică cu 438930 lei (8112543-7673613) decât suma indicată în actul de control (f.d.12).

Totodată, prin prisma art.14 și art.16 ale Legii contenciosului administrativ în raport cu prevederile art.240 alin.(3) CPC, instanța de contencios administrativ este îndreptățită de a examina legalitatea actului administrativ contestat prin prisma cerințelor expuse în cererea prealabilă, în speță în dezacordurile indicate ale apelantei, și cerințele înaintate în instanța de judecată.

Or, odată ce până la finele examinării hotărârii instanței de fond apelanta S.R.L. „Euro Motor Trans” a susținut pretențiile privind anularea integrală a deciziei contestate, fără a cere modificarea acesteia în sensul reducerii sumei vizate, instanța de apel este în imposibilitate de a soluționa pretențiile reclamantei în alt mod decât acestea au fost înaintate în instanța de fond, astfel încât modificarea punctului contestat al deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012 nu poate fi realizată, astfel de cerințe nefiind înaintate.

În consecință, instanța de apel constată cu certitudine că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.2276/5 din 07.08.2012 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către S.R.L. „Euro Motor Trans” întrunește exigențele prevăzute de art.248 Cod fiscal, inclusiv, descrierea încălcării fiscale cu indicarea articolelor, alineatelor, punctelor din actele normative care au fost încălcate, actul normativ care prevede sancțiunea fiscală, termenul și contestare a deciziei, adică prevederile art.248 lit.f) Cod civil.

Astfel, argumentele apelantei referitoare la faptul că constatarea reflectată în raportul de expertiză nr.1387, întocmit la 06.08.2014 referitoare la suma de 416656 lei ce constituie diferența dintre valoarea venitului impozabil diminuat reflectată în actului de control nr.5-657019-657012 din 08.06.2012 a IFS în mărime de 1070630 lei și suma de 653974 lei, constatată în baza cercetărilor efectuate de experți ca valoarea venitului impozabil diminuat, sunt irelevante și nu influențează soluția instanței de judecată în condițiile în care prezentul litigiu vizează pretențiile apelantei de anulare integrală a pct. IV al deciziei indicate, și nu modificarea acestuia în sensul determinării altei sume.

În conformitate cu art.26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În speță, după cum s-a indicat mai sus, instanța a constatat că actele administrative contestate au fost emise de către organul competent potrivit procedurii stabilite, acesta fiind întocmit în corespundere cu prevederile legale pertinente, temeiuri pentru anularea integrală a pct. IV al deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012 lipsind prin prisma pretențiilor înaintate de apelant.

Din aceste considerente, trimerile apelantei la prevederile art.234 alin.(1) Cod fiscal sunt nefondate, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, instanța de apel a constatat temeinicia concluziilor organului fiscal la emiterea deciziei în partea contestată, iar lipsa unor cerințe de modificare a acesteia prin reducerea sumei vizate în punctul dat al deciziei denotă imposibilitatea expunerii asupra acestui aspect, având în vedere că reprezentantul apelantului a susținut cerința de anulare parțială a deciziei contestate prin anularea integrală a pct.IV al acesteia.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că argumentele invocate de apelantă sunt nefondate, iar concluziile primei instanțe sunt legale și întemeiate, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a), art.390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău privind anularea parțială a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Nina Traciuc

Judecătorul

Judecătorii

Marina Anton

Iurie Cotruță

Dosarul: nr.3a-13/16

Judecător: N. Arabadji

DISPOZITIVUL

DECIZIEI

24 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Nina Traciuc

Judecătorii

Marina Anton și Iurie Cotruță

grefier

Alina Stratan

examinând în ședință publică apelul declarat de S.R.L. „Euro Motor Trans”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău privind anularea parțială a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012, împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a), art.390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Euro Motor Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău privind anularea parțială a deciziei nr.2276/5 din 07.08.2012.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Nina Traciuc

Judecătorul

Judecătorii

Marina Anton

Iurie Cotruță